

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 35.000

Letna inozemstvo Lir 50.000

Zračna pošta inozemstvo Lir 80.000

Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XL. - Štev. 16 (1995)

Gorica - četrtek, 21. aprila 1988 - Trst

Posamezna številka Lir 800

Papeževo pismo za Nedeljo duhovnih poklicev

Častiti bratje v škofovski službi, predra-
gi bratje in sestre vsega sveta!

Polni radosti in upanja bomo v ozrač-
ju velikonočnega veselja v nedeljo 24. aprila,
obhajali svetovni molitveni dan za du-
hovne poklice.

MOLITEV

Minilo je 25 let, odkar je nepozabni
papež Pavel VI., častiljivega spomina, po-
vabil vso Cerkev k molitvi za duhovne
poklice, ki je utemeljena v Kristusovem
nauku (Mt 9,38; Lk 10,2) in zgledu (Lk 6,
12), pa tudi v sami naravi poklica, ki je
sbrivnostna in presežna resničnost in izha-
ja iz samega Boga. Utemeljena je tudi
v učinkovitosti molitve kot uspešnem so-
delovanju z zveličavnim Očetovim načr-
tom.

Tolažljivo je, da moremo v teh letih
ugotavljati na različnih delih sveta porast
tistih, ki so sprejeti v duhovništvo ali pa
izražajo željo hoditi za Kristusom po poti
»evangeljskih svetov«; to je potrditev,
da prizavedanje in vztrajnost v delu za
poklice dajeta dragocene sadove tistemu,
ki zaupljivo, odprto in neutrudno dela v
Gospodovem vinogradu. Dejansko je po-
stopno premagana kriza tam, kjer je ver-
sko življenje živo, kjer uresničujejo po-
novno evangelizacijo in kjer je v življe-
nju tudi uresničena Jezusova velikonočna
skrivnost.

TUDI SODELOVANJE

Danes zelo živo občutimo v Cerkvii po-
trebo in nujnost nadaljevalcev v duhov-
ništvu, v misijonih, v različnih redovnih
družbah in svetnih ustanovah.

Kot nujno povabilo odmeva Gospodo-
ve besede: »Povzdignite oči in pogledjte
polja, da so zrela za žetev« (Jn 4,35). »Pro-
site torej Gospoda žetev, naj pošlje de-
lavce na svojo žetev« (Mt 9,38). Bistvene-
ga pomena je, da to povabilo sprejema-
mo z vero, polno upanja. Brez posebne,
stalne, vroče in zaupne molitve ni resnične
pastoralne poklicev. Ta molitev mora
izžarevati notranjo pripravljenost za de-
javno sodelovanje pri pospeševanju po-
klicev; prositi mora za vse tisto, kar je
potrebno, da se poklic ne samo pojavi,
temveč tudi za vztrajnost poklicanih in
za rodovitnost njihovega poslanstva.

MARIJA KAZE POT

Dan poklicev dobiva še posebno značil-
nost ob praznovanju Marijinega leta, ki
zbira vse, tako pastirje kot vernike, okoli
Marije, Odrašenikove matere, ki je vzor-
nica vsakemu poklicanemu in srednica
poklicev.

Vsak, ki je poklican in dviguje svoj po-
gled v Marijo, najde v njej popoln vzor
v spoznavanju božjih načrtov; v odloč-
tvi, da bo hodil za Gospodom po njegovi
volji; v poniženosti in veselem sprejema-
nju žrtev, s katerimi je združena ta izbi-
ra služenja (prim. Lk 1,28-38; Jn 19,25).

Verno občestvo, ki izpolnjuje svojo dolž-

nost v skrbi za poklice, gleda v presveti
Mariji njo, ki »z mnogotero priprošnjo
še naprej pridobiva darove večnega zve-
ličanja« (C 62), med njimi tudi darove po-
klicev. Marija zares z materinsko ljube-
nijo sodeluje pri oživljanju in oblikova-
nju sinov in hčera Cerkev. Besede, ki jih
je Jezus govoril v smrtni uri s križa: »Ze-
na, glej tvoj sin« in učencu: »Glej, tvoja
mati« (Jn 19,26-27), so tiste besede, ki do-
ločajo Marijino mesto v življenju Kristu-
sovih učencev in izražajo njeno novo du-
hovno materinstvo v redu milosti, ker
prosi za dar Svetega Duha, ki prebujata
nove božje sinove (prim. Odrašenikova ma-
ti, 44).

MARIJA POSREDUJE TUDI ZA POKLICE

Obrnimo torej svoj pogled na Marijo
ne le, da bi gledali in počastili njo, ki
je bila izbrana, naprej napovedana, pri-
pravljena in poklicana in je bolj kakor
kdorkoli drug odgovorila na poseben po-
klic, h kateremu jo je poklical Gospod,
ampak tudi na njo, ki se bolj kakor kdor
koli drug zanima za odrašenjske načrte
po čudoviti božji zamisli, ki vse ključke
sodelovanju z njim (prim. 1 Tim 2,4).

Spodbujam brate škofe, duhovnike in
njihove sodelavce, redove in kongregacije,
posebno če so odbrani za službo poklicev
s posebno karizmo, katehiste in učitelje
ter vse tiste, ki si na različne načine prizade-
vajo v poklicnem apostolatu, naj na ne-
deljo »Dobrega pastirja« in skozi vse Ma-
rijino leto v svojih katehezah poudarjajo
to Marijino materinsko navzočnost pri po-
speševanju in vodenju poklicev.

Marijanska svetišča, raztresena po vseh
delih sveta, naj postanejo posebej izbrani
kraji navduševanja in središča goreče mo-
litve za poklice, da bodo naše prošnje h
Gospodarju žetve pod Marijinim varstvom
sprejete.

Še enkrat spodbujam krščanske družine,
o katerih pravimo, da so prva semenišča
in nenadomestljiv vir poklicev (prim. DV
2), da bi znale ustvarjati ozračje krščan-
ske in marijanske molitve in pospeševale
med otroki posluh za Gospodovo besedo,
velikodušen odgovor in veselo vztrajanje.

Predvsem je moja poslanica povabilo in
spodbuda mladim. Moja želja je, da bi se
mladina vsega sveta bolj približala Mariji.
Ona ima v sebi neuničljivo znamenje mlado-
sti in lepote, ki ne mineta nikoli. Naj bi
mladi imeli večje zaupanje vanjo in ji
zaupali svoje življenje, ki je pred njimi.

Mariji, materi božje milosti, zaupam
poklice. Nova pomlad poklicev, njihov po-
rast v vsej Cerkvii naj postane poseben
dokaz njene materinske prisotnosti v skriv-
nosti Kristusa v našem času in v skriv-
nosti Cerkev po vsem svetu.

★

Usmiljenje je prisotnost; treba
je ne samo darovati, ampak tudi
darovati se. Usmiljenje je pomlad
božje pravičnosti. (Raoul Folle-
reau)

Novomašno slavlje v Bengaliji: sprevod v cerkev. - Povsod se božje ljudstvo veseli novih mašnikov.

Občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete

Kulturno in prosvetno življenje v zamej-
stvu terja veliko požrtvovalnosti in idea-
lizma. To še posebej v sklopu katoliških
prosvetnih društev, ki že od vsega začetka
delujejo iz samega navdušenja vseh tistih,
ki se zavedajo nujnosti kulturne prisot-
nosti v boju za narodno ohranitev in za
vsestranski razvoj naše narodne skupno-
sti. In prav vse povojno kulturno-prosvet-
no delo na Goriškem je to res pokazalo
in dokazalo. Od ustanovitve prosvetnih
društev do prvega zasedanja Zveze, ki bo
prav prihodnje leto praznovala svojo tri-
desetletnico. Naj tu le spomnimo na ime-
na danes že pokojnih mentorjev in za-
služnih kulturnih delavcev, kot sta bila
prof. Mirko Filej (prvi predsednik ZSKP)
ali lani preminuli Viktor Prašnik, ki sta
nedvomno vsak po svoje pomenila dve
veliki gibalci vsega našega kulturno-pro-
svetnega delovanja na Goriškem, pa tudi
v zamejstvu sploh.

V tem okviru lahko zaobjamemo tudi
vsebinsko in duha zadnjega občnega zbora
Zveze slovenske katoliške prosvete, ki je
bil v Katoliškem domu v Gorici v pone-
deljek 11. aprila. Na tem letnem srečanju
ZSKP so tako glavni predstavniki Zveze
kot delegati včlanjenih društev podali
svoja izčrpana poročila, ki so živo zrcalo
bogatega letnega delovanja istih. Poleg
uvodnega predsedniškega poročila (o tem
podrobneje kasneje) so tu poročali pred-
vsem tajnik ZSKP dr. Marilka Korsič-
Čotar in blagajnik prof. Franka Zgavec.
Iz vseh teh glavnih poročil vodstva go-
riške Zveze je izzvenelo zelo razvejano
opravljeno delo, vloga ZSKP kot koordi-
natorja in gonilne sile pri celotnem pro-
svetnem delovanju, iskanje dialoga in so-
delovanja s sorodnimi organizacijami, od-
nos do večinskega naroda in nekatere
skupne pobude, itd.

Nato so svoja poročila podali pred-
stavniki včlanjenih društev. Naj jih našteje-
mo: SKPD Sedej iz Števerjana (Terčič
Marko), Ljudski radio (dr. Danilo Čotar),
SKPD M. Filej Gorica (prof. Silvan Kerševan),
zbor Lojze Bratuž (Aleksandra Kosič),
zbor Mirko Filej (inž. Branko Blažič),
PD Standrež (Valentina Pavio), zbor
Rupa-Peč (Valentina Pahor) in društvo
Hrast Doberdob (Mavricij Perić).

Sledil je pozdrav gostov, ki so se od-
zvali vabilu in prišli na občni zbor. Ta-
ko so spregovorili Ivan Mignozzi (Zveza
kulturnih organizacij Nova Gorica), Rudi
Pavšič (Zveza slovenskih kulturnih dru-
štev iz Gorice), predsednik Sveta sloven-
skih organizacij Marija Ferletič in goriški
občinski odbornik Andrej Bratuž ter za
društvo »Jadro« iz Ronk dr. Karlo Mučič.
Pismene pozdrave je poslala predsednica
Zveze cerkvenih pevskih zborov prof. Lojz-
ka Bratuž.

V imenu nadzornega odbora je dal raz-
rešnico odboru s pohvalo Marko Brajnik.
Nato je bil za predsednika občnega zbora
izvoljen dr. Karlo Mučič, ki je vodil vo-
litve novega predsednika. Z veliko ve-
čino je bil na tajnem glasovanju ponovno
izvoljen dr. Damjan Paulin, ki se je v
kratkem nagovoru zahvalil za zaupanje
in povabil vse k čim večjemu sodelovanju.
Sledile so še volitve nadzornega odbora
in razsodišča. Nadzorni odbor sestavljajo:
Brajnik Marko, Breščak Marjan, Kerševan
Silvan, Komjanc Gabrijel in Perić Mvri-
cij. V razsodišču pa so: Černic Anka, Ko-
vic Ivo in Zorž Jožef. Posamezna društva
pa bodo svoje predstavnike poslala v naj-
krajšem času, da se spet sestavi novo
vodstvo Zveze.

POROČILO PREDSEDNIKA ZVEZE

Že prej smo napovedali daljši povzetek
predsednikovega poročila na letošnjem
občnem zboru ZSKP. Tako je dr. Damjan
Paulin med drugim dejal: »Glede samega
delovanja Zveze in njenih včlanjenih
organizacij bi lahko uvodoma ugotovili,
da ni bilo v minulemu letu kakih posebnih
premikov, saj je kulturna dejavnost pred-
vsem utrjevanje in poglobljanje tega, kar
smo si že prej začrtali in šele nato iska-
nje novega, bolj primerne za sedanji čas
in za nove razmere, ki stalno terjajo,

Posnetek z občnega zbora ZSKP v Katoliškem domu v Gorici 11. aprila letos. Od leve Marilka Korsič, Damjan Paulin, Franka Zgavec in Silvan Kerševan (Foto Viktor Selva)

predvsem pri mladih, novih prijemov. Da
smo utrjevali že začrtane programe, pred-
vsem na tradicionalnih področjih, pričajo
številni kvalitetni nastopi naših pevskih
zborov, visoka priznanja dramskim sku-
pinam in zavirljivi uspehi nekaterih mla-
dih članov glasbenih šol, in še drugo.»
Nato omenja predsednik dr. Paulin pri-
zadevanja ZSKP za prirejanje predavanj
z zgodovinsko in drugo tematiko naše pre-
teklosti. Sem spadata npr. ciklus o kar-
dinalu Missiji in o dr. J. Ev. Kreku.

Nadalje je predsednik spomnil na pro-
slavo petdesetletnice mučeniške smrti Loj-
zeta Bratuža in 25-letnice smrti prof. Mira-
ka Fileja. Nakar je tako nadaljeval:

»Če se še nekoliko zaustavim pri delo-
vanju Zveze in članic, bi glede Zveze la-
hko rekel, da si prizadeva, da bi bilo nje-
no delo čim aktivnejše in učinkovitejše
ob stalnem preverjanju kvalitete dosež-
kov, ki pa ne smejo to biti za vsako ce-
no. Treba je tudi upoštevati nekatere bolj
ali manj lokalne značilnosti in zmogljivo-
sti. Skratka treba je primerno oceniti in
upoštevati predvsem narodnoobrambni
značaj nekaterih pobud.«
Dr. Paulin je označil raven in kvaliteto
delovanja Zveze oz. njenih društev za več
kot zadovoljivo. To se seveda kaže v raz-
ličnih oblikah v posameznih društvih na
Goriškem. Pomembno pa je tudi iskanje
širšega sodelovanja na kulturnem področ-
ju. Dejal je:

AKTIVNO SODELOVANJE

»Ker sem že pri sodelovanju, naj po-
vem, da se je odbor naše Zveze vedno
ogreval za najširše oblike sodelovanja z
vsemi organizacijami, ki predstavljajo in
ki delujejo na kulturnem področju in to
v Sloveniji, pri nas v zamejstvu (v Italiji
ali Avstriji) ter po drugih državah Evro-

pe in po drugih celinah. Razmere in izho-
dišča so sicer različna, kultura pa je samo
ena. Pri naši Zvezi vrednotimo predvsem
krščanske poglede na kulturo, drugi laič-
ne, vsi skupaj pa bi morali vrednotiti
kulturno poslanstvo.«

Pri tem je predsednik posebej omenil
odnose z ZKO iz Nove Gorice in ZSKD
v Gorici. Še posebej pa je dr. Paulin pod-
črtal aktivno sodelovanje s koroško Kr-
ščansko kulturno zvezo iz Celovca, s kate-
ro se stalno prirejuje Koroški oz. Primor-
ski kulturni dnevi. Zlasti je pokazal še na
pomen odprtosti do italijanskega kultur-
nega sveta:

»Nekaj besed zasluži tudi sodelovanje z
Italijani oz. z italijanskimi kulturnimi sku-
pinami. Smo pač v Italiji in treba je, da se
soočamo tudi s to stvarnostjo (pri tem
je omenil tudi nedavni pripravljani sim-
pozij o nadškofu Attensu). Kot italijan-
ski državljani zahtevamo enako dostojan-
stvo za naš jezik napram večinskemu —
isto mora veljati za kulturno delo.« Pri
tem je še omenil prav zadnje pevsko so-
delovanje slovenskega in italijanskega go-
riškega zbora z izvedbo polifonske maše
na Travniku.

Predsednik ZSKP je svoja tehtna izva-
janja zaključil z razmišljanjem o pristopu
mladine h kulturnemu delu (katera bi se
ne smela ustaviti le pri športu). Prav ta-
ko je ob koncu opozoril na skorajšnje
praznovanje tridesetletnice Zveze, ki bo
januarja 1989.

Predsednikovo poročilo je torej smotr-
no strnilo vsa dosedanja in tudi bodoča
prizadevanja Zveze slovenske katoliške
prosvete, ki je in mora ostati tudi v pri-
hodnje osnovni steber naše slovenske ku-
lture na Goriškem in v zamejstvu sploh.

(ab)

Slutnje Staneta Kavčiča se uresničujejo

V Ljubljani je izšla knjiga v dveh delih:
Stane Kavčič, Dnevnik in spomini. Zbudila
je toliko zanimanja, da je prva izdaja že
pošla in sedaj pripravljajo ponatis.

Stane Kavčič je pisal dnevnik, ki so ga
sedaj objavili in sicer od leta 1972 do
1987, tj. do smrti. Dnevnik je sila zani-
miv, ker osvetljuje slovensko in jugoslo-
vansko politiko od usodnega Titovega pi-
sma v Karadjordjevu, ko je Tito odsta-
vil napredne politike v državi, tako na Hr-
vaškem kot v Srbiji in Sloveniji. Tu ravno
Staneta Kavčiča in nekaj drugih. V Dnev-
niku je Kavčič skoro prerok prihodnjih
časov; npr.: 18. nov. 1972 piše: »Razmiš-
ljam. Kako bo to, kar se je zgodilo, vpliva-
valo na integracijo Jugoslavije, tedaj ko
Tito ne bo več. Nekateri mislijo, da do-
bro, jaz se bojim, da slabo. Kje so, reci-
mo v Srbiji, kadri, ki bi imeli toliko po-
sluha, širine, tolerance do skupnih intere-
sov Jugoslavije kot tisti, ki so sedaj od-
šli? Kar je bilo dobrega v vrhu, je odšlo.
Bo ostalo, kar je bilo ustvarjenega? In
hrvaški bolnik?... Ne bojim se za Sloveni-

jo. Muči pa me Srbija in Hrvaška. In če
so moje bojzani in slutnje pravilne? Kakš-
na Golgota nas potem še čaka? Tito to-
rej ni rešil tega zgodovinskega vprašanja.
Imel je priložnost, da ga reši. Je torej
na koncu svojih dni rušil tisto, kar je
gradil vse življenje? Kako strašna usoda
in zmota, če se to zgodi!«

In kot vidimo, se to dogaja.

Nova vlada

Tajnik DC Ciriaco De Mita je sestavil
novo vlado, ki se je predstavila parlamen-
tu za zaupnico v tem tednu. Nova vlada
je koalicija petih strank kot prejšnja, ki
jo je vodil Gorla. Tudi ta vlada sloni na
programu in ne na političnem dogovoru.
To se pravi, da so se stranke domenile
za skupen okvirni program, ki ga bo vlada
skušala z zakoni v parlamentu izpeljati.
Število ministrov se je še povečalo, in si-
cer na 32. V glavnem pa so ostali isti mi-
nistri kot v Gorievi vladi. Čas bo pokazal,
kako trdna je nova vlada.

Miro Gradnik umrl

V soboto 16. t.m. popoldne je Miro (Gradimir) Gradnik, energičen in nasmejan kot vedno, s traktorjem in prikolico od svojega doma tostran državne meje peljal pesek na stari Gradnikov dom v Medani, katerega je obnavljal. Pri domu je s posebnim mehanizmom dvignil pod prikolice, spustil pesek, da se je usul na tla. Toda mehanizem se je zataknil in pod se ni spustil, kot bi se moral. Sklonil se je, da vidi, kaj se je zataknilo, tedaj se je pa mehanizem aktiviral in težki pod prikolice je z vso silo padel sklonjenemu Mirotu na glavo; zlomilo mu je tilnik in smrt je bila takojšnja.

V hiši ni bilo nikogar, zato so ga našli šele čez čas. V nedeljo in ponedeljek so ga ljudje kropili na parah v rojstnem domu, v ponedeljek ob 17. uri je bil pogreb najprej v medansko cerkev in od tam na medansko »božjo njivo, ki smrt jo orje« (Alojz Gradnik).

Tam so se od pokojnika poslovili domačin, tajnik SSK Marjan Terpin in Drago Štoka. Hčerka Vanda se je zahvalila v imenu družine. Pogreba se je udeležilo ogromno ljudstva, saj je bil Miro Gradnik tostran in onstran državne meje zelo znana osebnost. Bil je med najbolje stoječimi in naprednimi vinogradniki v Brdih. Poleg tega se je v svoji krminski občini zanimal tudi za politiko, najprej v vrstah socialnih demokratov, potem v Slovenski skupnosti. Bil je eno mandatno dobo občinski svetovalec in odbornik v Krminu, pri SSK pa pokrajinski predsednik za Goriško in podpredsednik deželne SSK. V krminski občini se je zelo zanimal zlasti za Plešivo.

Krepak, energičen ni imel dlake na jeziku in je povsod povedal, kar je bilo treba povedati. Nekaterim se je zaradi tega tudi zameril, povečini pa so ga spo-

štovali in cenili prav zavoljo tega odkritega značaja.

Rodil se je v Medani junija 1928. Po razmejitvi septembra 1947 je ostal tostran državne meje v stari Gradnikovi hiši, kjer je bila tudi vinska klet; v zadnjih časih jo je povsem prenovil. Blizu stare kleti in hiše si je zgradil nov dom s kletjo, saj je bilo njegovo poklicno delo vinarstvo in kletarstvo. Izhajal je iz stare Gradnikove družine v Medani, ki je dala pesnika Alojza Gradnika (Mirotu je bil stric) in polkovnika JLA Vladimira Gradnika.

Zelil si je počivati v Medani poleg očeta in matere. Želja se mu je izpolnila. Naj počiva v miru. Družini naše iskreno sožalje.

Sožalje

Slovensko deželno gospodarsko združenje - Gorica izreka, ob tragični smrti Gradnikove družine, svojcem in Slovenski skupnosti globoko sožalje.

Sekcija Slovenske skupnosti - Steverjan izreka družini Gradnik iskreno sožalje ob izgubi dragega moža in očeta Mirota.

Pridite tudi vi v moj vinograd

To Gospodovo vabilo se v dušah mladenčev in deklet oglašuje že skoro dva tisoč let. Kljub težki odgovornosti se vsako leto odzove njegovemu klicu vsaj nekaj junakov, ki so pripravljene — hoditi za Njim.

Ponekod se jih odzove več, drugje manj, vendar vsako leto toliko, da je Jezusovo naročilo aktualno tudi danes: »Ne boj se, mala čreda, jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« In drugo zatrdilo: Ti si Peter Skala. In na to skalo bom sezidal svojo Cerkev in peklenska vrata je ne bodo premagala.

Slovenska Cerkev treh škofij: Kopa, Ljubljane in Maribora se je lansko leto pomnožila za 29 novih svečnikov, pripravljenih oznanjati Kristusov nauk ljudem, kamor bodo poslani. Dosegli so cilj svoje poti, ki se je zanje pričela; prispeli so v vinograd Gospodov, da bodo v njem delovali.

Pravijo — in to že vedno velja, da mora biti vsak duhovnik izmoljen! Je to najlepši, najvzvišenejši, a tudi najtežji poklic. »Biti vsem vse,« kot pravi sv. Pavel — ni lahko, a vendar Cerkev živi. Njen čoln, ki mu je Peter Krmar, pa naj nosi katero koli ime, kljub razburkanim valovom pluje v Kristusov pristan z vsemi tistimi, ki so se mu zaupali. V tem Petrovem čolnu so tudi vsi tisti, ki molijo za duhovnike in za duhovniške poklice. Molitev je tesna vez med njimi in ljudstvom, kateremu so učitelji in vodniki.

Večkrat se mi je primerilo, da sem bila onstran državne meje prisotna pri večerni pobožnosti pred prvim petkom v mesecu. Ko je običajna pobožnost zaključena, redkokdaj zapusti cerkev. Močnejše žar-

nice ugasnejo in božja hiša je v polmraku; prične se tiha molitev za duhovniške poklice. Duhovnik se vrne brez cerkvenih paramentov in poklekne na oltarno stopnico ter tiho molijo. Prav tako tiho molijo verniki. Vsa ostane v cerkvi, dokler more; ko ga dolžnost kliče domov, tiho odide. Kako čudovito lepa je ta tišina! Verniki tiho prosijo, Jezus poslušaj, in Marija poslušaj... Ali pa molijo. Bog ve. Ali je mogoče, da bi Bog ne uslišal teh tihih prošelj, ko so vseh oči uprte v zaprt tabernakelj? Ne, ni mogoče, saj nam je sam naročil: »Prosite in boste prejeli.«

Ko sva se s sestro vračali iz cerkve, sem vprašala: »Je kaj odmeva na vaše molitve?«

»Je,« dobim odgovor. Tista dva, ki sta stregla pri maši, sta v semenišču; pa še o kakem drugem se sliši, da pojde za njima...«

»Potem boste čez nekaj let imeli več novih maš?«

»Upajmo, da bo tako.«
Tako na Vipavskem.

Nekaj dni za tem sem bila na obisku v Postojni. V družino, kjer sem bila v gosteh, je prišla k šivilji po opravljenju ženskih srednjih let.

»Veste, prišla sem prosit, da bi sprejeli zame precej šivanja.«

»Za vas? Kaj boste imeli vsatbo?« je vprašala.

Zena si je obrisala solzne oči...

»Saj veste, da fant že več let študira... Nič nisem silila vanj, zdaj pa sem le vprašala: Sola se bo pričela. Za nekaj se moraš odločiti.«

»Sem se že odločil, mama. V bogoslovje pojdem. Počasi boste pripravljali, ker vem, da vse hkratu ne bo mogoče...«

Ker nisem imela besed zaradi tega vselega presenečenja, je še dodal:

»Veste, mama, vse mora biti belo, čisto belo...«

Obe sva ji stisnili roko in ji želeli, da bi sin, ki ga Gospod kliče, postal dober božji služabnik.

Pomisli sem na zamejstvo, posebno na Trst. Pred 25 leti je bil posvečen zadnji slovenski duhovnik v Trstu. Lani je tudi večinski narod dal Cerkvi samo enega. Milo se mi je storilo v duši, ko je tržaški škof objel in prišel k sebi po posvečenju enega, edinega. Ob tem pogledu sem se spomnila na trditve sv. Janeza Boska, da ima vsak peti mladenč duhovniški poklic. Če bi ga varoval in gojil, bi ne bilo treba prositi, da nam dajo duhovnike druge škofije, imeli bi svoje. In novomašno slavje, katerega se veseli vsaka krščanska skupnost, bi ne bilo izposojeno, saj že dolgo vrsto let hodimo na Vejno, da prejmemo novomašniški blagoslov po rokah duhovnikov iz drugih škofij. Zato molimo in prosimo Gospoda žetve, naj pošlje delavcev tudi med nas.

Števerjan

V torek 12. aprila je v splošni bolnišnici v Gorici umrl naš faran Jožef Tomažič (po domače Pepe Lovretov). Pokopali smo ga na našem pokopališču ob veliki udeležbi pogrebcev od vseh strani.

Pokojnik je pred 14 dnevi dopolnil 80 let. Rodil se je v Steverjanu 28. marca 1908. Sedem let star je moral s svojimi v begunstvo v pokrajino Vercelli (sev. Italija) ob izbruhu prve svetovne vojne.

Poročil se je 1941 z domačinko Jelko Karara, a spomladi 1943 je bil odpeljan v zapor najprej v Kojsko, nato v Trst, od tam pa v taborišče blizu Savone, odkoder so ga Nemci ob razpadu Italije odpeljali v taborišče smrti Mauthausen. Po hudem trpljenju v Mauthausenu je bil 1944 v skupini 19 izstradanih jetnikov vrnjen v Trst. Kakšno je bilo tedaj njih zdravstveno stanje, pove dejstvo, da jih je, kljub zdravniški negi, od 19 preživel le sedem.

Počasi si je opomogel in nekako preстал še ostali del vojne. Potem je pridno delal, skrbel za družino in prišel do majhnega premoženja.

Dolgo let je bil, kakor pred njim njegov oče Rudolf, občinski grobar in pridno vršil to delo. V šestdesetih letih je bil tudi občinski svetovalec.

Zadnje leto ga je obiskala bolezen, ki se je naglo poslabšala, kotem ko si je s padcem v bolnišnici zlomil kolk, kar je pospešilo smrt.

Številni, ki so se udeležili pogreba in pogrebne maše, so se mu hoteli s tem zahvaliti za kar je dobrega storil za družino in števerjansko farno občestvo. Vsi mu želimo, naj v miru počiva v domači zemlji, prizadetim svojcem pa izrekamo krščansko sožalje.

★

Sožalje

Sekcija Slovenske skupnosti - Steverjan izreka ženi in družini Tomažič obžuteno sožalje ob smrti dragega moža in očeta Jožeta (Pepeja).

Linhartovo srečanje v Idriji

V četrtek 14. in petek 15. aprila je potekalo v Idriji in v bližnjih krajih Linhartovo srečanje gledaliških skupin severne Primorske, ki ga je priredilo Združenje gledaliških in lutkovnih skupin.

Nastopilo je sedem gledaliških amaterskih skupin iz Nove Gorice, Idrije, Kanala, Cerknega, Tolmina in iz Standreža, kot edina zamejska skupina.

Dramska skupina PD Standrež se je predstavila z Goldonijevim komedijo »Prebrisana vdova« v režiji Emila Aberška. Standreški igralci so nastopili v rudniški dvorani v Idriji v petek 15. aprila ob zaključku srečanja.

Po prireditvi je posebna komisija ocenila predstavo in se o njej pogovarjala z nastopajočimi.

Duhovnik v stiski

Ob nedelji Dobrega pastirja s tolikim veseljem in tudi zaskrbljenostjo molimo za nove redovne in duhovniške poklice. Pri tem pa radi pozabljamo, kakšen je naš odnos do duhovnikov; kako jih radi obsojamo. Franc Sodja, preizkušen duhovnik, lazarist, voditelj duhovnih vaj, v knjigi Pisma mrtvemu bratu, takole razmišlja:

»Koliko je krasnih duhovnikov! Kolikokrat pa naletiš na trpina. Ko bi ljudje vedeli, kaj nekateri duhovniki trpe, bi se dvakrat premislili, predno izrečejo kako sodbo. Vem. Tu je teren, ko človek najraje obmolne. A vendarle ti lahko priznam, da so me neštetokrat bolj ganile razdvojene duhovniške duše kot pa tisti duhovniki, ki so z nekim pogumom, s prirodno doročnostjo in samozavestjo šli skozi življenje. Čeprav so ideal ti zadnji, so me ganili trpini. Pa naj že bo zaradi česar koli. In kje naj bi bil bolj prepričano in bolj s sočutjem dvignil roko: jaz te odvežem, kakor ravno nad takimi duhovniki.

Ne samo to. Kje in komu naj bi bolj iz srca rekel: človek božji, pogum! Le eno vedno bolj spoznavam. Ni za duhovnika tako težkih pretresov in preizkušenj, da jih ne bi mogel prerasti, samo če molijo. Moliti je treba. Moliti je treba tudi v dneh zapuščenosti, groze, obupavanja, neke naravne in nadnaravne nemoči. Če tega ni, potem je polom skoraj neizbežen.

Ali ni že to molitev, ko se od vsega utrujen, zmlet, upehan, naveličan duhovnik dokoplje do ene same besede, do ene same misli, do enega samega razpoloženja: moj Bog, darujem se ti, kakršen sem.

In kolikokrat je treba »de profundis« z dna svoje biti moliti sredi napetega duhovniškega dela. Za to molitev redko kdo ve, celo duhovni sobratje ne. Ob duhovnih vajah ali sicer tu in tam, predvsem pa pri duhovnih vajah človek občuti, kako nekaj velikega je duhovnik. Bog mu je zaupal svojo milost, da jo deli drugim. Mora biti božje žarišče, ki se venomer razdaja. In nihče ga ne bo vprašal, kako je njemu pri duši. Kolikokrat mora biti sam, čisto sam s svojimi stiskami in vso zapletenostjo duš, ki jih vodi.

APEL ŠKOFOVSKE SINODE

Družine, spodbujamo vas, cenite svojo življenjsko moč in veličino. Krščanske družine, bodite »domača svetišča«, v katerih se ljudje odpirajo ljubezni do Boga in do svojih bratov in sester.

Naši mladi (fantje in dekleta), na vaših ramah je upanje Cerkev in sveta. Ne dovolite, da bi vas svet, kakršen je, prestrašil. Ne dovolite, da bi vašo življenjsko moč uničila brezbržnost, ki prihaja iz lahkega življenja. Glejte na Kristusa, ki je Pot, Resnica in Življenje, ki je mladost novega človeštva. On bo za vas izvor življenja, ki ustvarja bolj pravičen in bolj a. k. u. bratski svet.

Teden terorizma

Pretekli teden bi lahko označili kot mednarodni teden terorizma. Teroristi so bili namreč na delu kot že dolgo ne.

Najprej naj omenimo arabske teroriste, ki so že prejšnji teden zaplenili potniško letalo in ga preusmerili najprej v Iran, nato na Ciper in nazadnje v Alžir. Do sedaj so usmrtili dva potnika, ker Kuwajt noče pristati na njihove zahteve.

V sredo zjutraj so končno izpustili vse talce pri dovolj dobrem zdravju.

V NEAPLJU

V četrtek pod noč je eksplodiral pred sedežem kluba ameriških vojakov sredi Neaplja z razstrelivom napolnjen avto. Bil je pet mrtvih in večje število ranjenih; med mrtvimi je ena ameriška uslužbenka, štirje so Italijani. Policija je ugotovila, da je atentat delo japonskih teroristov, ki so v službi kake države. Nekateri sumijo Libijo.

V FORLIJU

Teden se je zaključil s še enim atentatom. V Forliju (Romagna) so v soboto popoldne rdeči brigadisti na domu ustrelili demokrščanskega senatorja Roberta Ruffillija. Ta je prišel domov v svoje mesto, da tu preživi nedeljo. Bil je sam, neporočen, star 51 let. Skupina teroristov je prišla k njemu, češ da so poštni uslužbenci, ki mu prinašajo paket s pošte. Enkrat v stanovanju so ga umorili s tremi strelji v glavo. Pogreb je bil v ponedeljek popoldne. Udeležil se ga je tudi predsednik republike Cossiga.

Ob tem atentatu se je zganila cela država, vsi brez izjeme obsojajo ta novi krvavi podvig rdečih teroristov. Italijani so upali, da je doba terorizma mimo, a vse kaže, da aso na prostosti še številni člani te vražje družbe.

V TUNIZIJI

V petek ponoči je bil ubit na svojem stanovanju blizu Tunisa Abu Jihad, prvi Arafatov pomočnik in nekako vrhovni vojaški poveljnik Palestinske osvobodilne fronte. Ponoči so teroristi vdrl v njegovo vilo, ubili tri stražnike in potem še njega. Ameriški časopisi dolžijo za ta atentat izraelsko vlado v Jeruzalemu. Ta molči, a kdor molči, pritrjuje. Takšno početje judovske vlade zelo sliči postopanju nacistov. Judje so bili prve žrtve, a so tudi dobri učenci Adolfa Hitlerja.

Nemške evangeličanske Cerkve prosijo odpustanje

Tisočletnica pokristjanjenja Rusije nudi evangeličanski Cerkev Zahodne in Vzhodne Nemčije priložnost, da prosí Rusijo za odpustanje za krivice in žrtve, ki jih je povzročil Hitlerjev napad.

»Zločini nad prebivalci Sovjetske zveze so neverjetni in mi vsi smo nanje odgovorni in za posledice, pa naj živimo v Vzhodni ali Zahodni Nemčiji. Vojna je bila osvobodilna in je hotela uničiti sovjetsko državo. Nacistični načrti so predvidevali deportacijo ogromnih množic in jih potisniti na položaj sužnje. Naše Cerkve pa so takrat molčale.«

Letošnji zlatomašniki

Letos obhajajo zlato mašo v goriški nadškofiji msgr. G. Cocina (posv. 2. apr. 1938), msgr. Jože Zorž (posv. 11. jun. 1938).

Onstran državne meje: Alojzij Ličen (11. jun. 1938), Dušan Bratina (11. jun. 1938) in Jože Petrič (2. apr. 1938).

Msgr. G. Cocina je bil za kaplana pri Srcu Jezusovem, v civilni bolnišnici v ul. Brigata Pavia ter prvi župnik pri Sv. Piju X.; sedaj je kanonik goriške stolne cerkve. Zlato mašo je obhajal preteklo nedeljo v stolnici. Kot kanonik rad spoveduje, sicer pa boleha na obeh.

Jože Zorž je župnik v Standrežu, Dušan Bratina župnikuje v Šempetru pri Gorici, Jože Petrič živi v pokoju v domači vasi Vrhpolju, Alojzij Ličen tudi kot upokojevec na Kapeli pri Gorici.

Vsem zlatomašnikom naše čestitke z željo, da bi še dolgo pomagali obdelovati božji vinograd.

S seje deželnega tajništva SSK

V Nabrežini sta zasedala najprej deželno tajništvo SSK, nato pa še strankin deželni svet, ki je po pravih SSK pristojen, da odloča o deželnih volitvah.

Deželni svet, ki ga je vodil Marjan Terpin, je na osnovi poročila deželnega tajnika Iva Jevnikarja razpravljalo o naporih, da se na junijskih deželnih volitvah ohrani in okrepi samostojno slovensko politično zastopstvo. S tem v zvezi je ponovno zavrnil socialistični predlog o reformi volilnega zakona, ki bi zaprl pot v deželni svet Slovenski skupnosti in drugim manjšim strankam in ki ga bo v kratkem obravnavala pristojna komisija dežel. sveta. Deželni svet je načelno sprejel predlog, ki ga je pred dnevi predložil vsem komponentam slovenske enotne delegacije prof. Samo Pahor. V želji, da bi ne prihajalo do razprševanja slovenskih glasov in da bi se slovensko zastopstvo v deželnem svetu in v tržaškem občinskem svetu okrepilo, je namreč prof. Samo Pahor predlagal formiranje »enotne liste s kandidati strank, ki so zastopane v enotni delegaciji, in (samo za deželni svet) s kandidati Slovencev v videmski pokrajini«.

Predlog je v temeljnem soglasju z vodilno mislijo SSK, da moramo Slovenci tudi na političnem področju združevati sile in samostojno nastopati, zato ga stranka pozdravlja in je pripravljena o podrobnostih takoj razpravljati z ostalimi komponentami.

V nadaljevanju seje so bili postavljeni

kriteriji za določitev deželnih kandidatov SSK in za izvedbo volilne kampanje.

Gostovanje zbora »Hrast« v Santa Maria La Longa

V petek 15. aprila je mešana zbor Hrast iz Doberdoba gostoval v S. Maria La Longa, kjer je tamkajšnji zbor pripravil pevsko revijo, na kateri so sodelovali trije zbori: mešana zbor S. Maria La Longa in Hrast ter zbor alpinec Brigade Julia.

Kot prvi je nastopil domači zbor, ki je v glavnem prikazal repertoar italijanske folklore, zlasti furlanske. Zbor Hrast iz Doberdoba je edini slovenski zbor, ki je kdaj nastopal v tem kraju. Za to priložnost je pripravil del pravoslavne liturgije ter razne slovenske narodne pesmi. Ljudje so z zanimanjem sledili našim izvedbam, kajti prav gotovo so prvič slišali slovensko besedilo in glasbeni oblik. Zbor je torej s svojim petjem popestril večer in dokazal ljudem, da živimo v zamejstvu Slovenci, ki trdno hranimo svoje prave korenine.

Zbor Brigada Julia pa je sestavljen iz samih alincev, ki služijo vojaški rok. Je zelo znan, kajti dosegel je povsod zavirljive uspehe in je zmagal na raznih državnih tekmovanjih. Naj omenim, da je ta zbor, seveda z drugimi vojaki, pred leti vodil prof. Hilarij Lavrenčič, ki je tudi dirigent zbora Hrast.

Na koncu so združeni zbori zapeli znano Marzijevo »Signore delle cimice« pod vodstvom H. Lavrenčiča. - S.

Štandrež

Kulturni večer. Dva velika slovenske kulture sta bila v ospredju na večeru, ki sta ga oblikovali mladinski skupini PD »Štandrež« in »O. Župančič« na skupni prireditvi v četrtek 14. aprila v domu A. Budala.

Mladi izvajalci PD »Štandrež« so v glasbeno-pevski obliki prikazali nekaj pomembnih Prešernovih motivov, medtem ko so člani PD »O. Župančič« podali pričevanja Andreja Budala o usodi domače slovenske zemlje. Izvedba celotnega programa je bila dostojna in primerna za ta dva velika Slovence.

Čestitke

Člani SZ Olympie toplo čestitajo Marjanki in Marku Cotiču ob rojstvu malega Matija in mu želijo, da bi čimprej postal dober odbojkar.

Ljudski misijon v tržaški škofiji

ODKOD IDEJA O MISIJONU?

Misijon si je zamislil škof Bellomi, ki je 18. aprila 1983 (torej pred petimi leti) vprašal za mnenje škofijski duhovniški svet. Vsi prisotni so se strinjali s tem predlogom. Nato je škof vprašal za mnenje vse škofijske župnike na srečanju 20. junija istega leta. Večina prisotnih se je strinjala z njegovo zamisljivo. Pogovor o misijonu je zopet stekel na seji župnikov 26. novembra 1984; že tedaj se je določila posebna skupina, ki naj bi se lotila pripravljalskih del. Ta skupina se je prvič sestala 15. februarja 1986.

Prvi možni datum za misijon naj bi bil v postu 1987. leta. Toda takoj so nastale težave, kako dobiti misijonarje.

25. januarja 1987 je škof Bellomi poslal vsem župnikom posebno pismo, kjer je napovedal, da bo misijon dokončno v postu 1989. leta.

V sredini februarja letos je škof Bellomi napovedal celotni škofijski izreden verski dogodek za prihodnje leto: veliki ljudski misijon 1989, ki bo istočasno po vseh župnijah, toda razčlenjen na dva dela: najprej za italijanske vernike (od 12. do 26. februarja 1989), nato za slovenske vernike (od 26. februarja do 12. marca). Vendar bo to en sam misijon.

Po škofovi napovedi so župniki označili misijon svojim vernikom po posameznih župnijah. Enako smo storili tudi vsi slovenski duhovniki v okolici in v mestu.

Ker govorimo prvič o misijonu, se bomo za sedaj omejili le na informativno plat celotne zadeve, to se pravi, da bomo ostali le pri poročanju o pripravljalskem delu. Še večkrat se bomo vrnili k pogovoru o misijonu, zato bomo imeli dovolj priložnosti, da se bomo poglobili v njegove smisel, namen in potek.

ZAKAJ TAKO ZGODNJA NAPOVED?

Misijon 1989 bo, kakor si ga je zamislil naš škof, zelo zahtevna zadeva, saj bo zajel celotno škofijo: obe verski skupnosti, slovensko in italijansko, zato je nujna dolgoročna priprava.

Oseba, ki je zaslužila pomen in veličino dogodka, mi je zastavila to vprašanje: Ali boste vsi s škofom vred kos temu ogromnemu delu?

Misijon pomeni najprej oznanjevanje. Torej izstopajo oznanjevalci; to so posebej duhovniki-redovniki, krajevni duhovniki, redovnice in laični prostovoljci.

Misijon zahteva mobilizacijo vseh razpoložljivih sil, predvsem krajevnih. In to ni malo.

Duhovniki-redovniki, ki prihajajo, oziroma bodo prišli v župnije, se imenujejo misijonarji in nimajo nobene zveze z misijoni, ampak so misijonarji zato, ker vodijo misijon po župnijah.

Po sodobni zamisli torej postanejo vsi: duhovniki-redovniki, redovnice, laični prostovoljci - misijonarji.

Potrebovali bomo okrog 170 misijonarjev, med temi 20 slovenskih misijonarjev za slovenski del škofije; ti bodo prišli iz Slovenije, italijanski misijonarji pa bodo

prišli iz raznih delov Italije.

Ker pa so postali misijoni zadnje čase zelo razširjena zadeva, to se pravi, vrstijo se po raznih škofijah, ni lahko dobiti italijanskih misijonarjev; nekateri redovniki so zaposleni celo za 10 let naprej.

Kot rečeno, je že vse poskrbljeno za slovenski del, te dni pa končujemo z iskanjem italijanskih redovnikov.

KAKO JE ZAMISLJEN MISIJON

G. škof je najprej imenoval poseben škofijski odbor, v katerem je približno 30 članov, ki zastopajo vseh pet dekanij škofije; v odboru so v večini laiki. Med temi je sedem Slovencev. Poleg odbora deluje še pet komisij, ki so si razdelile delo tako: komisija za kraje srečanj (o tej bomo govorili posebej, ker pač ta daje celotni stvari pečat novosti in označuje bistvo te oblike misijona), finančna komisija, komisija za različne stanove, liturgična in informativna komisija.

Posamezne komisije so se že večkrat sestale in si začrtale svoje delo. Predlogi posameznih komisij prihajajo na dan v škofijskem odboru, poseben ožji odbor pa določa, kaj je pomembno in kaj je dokončno.

Celotno stvar koordinira tajništvo, v katerem sva don Ettore Malnatti in podpisani.

Škof je sestavil posebno molitev, ki smo jo že razdelili po vseh župnijah. Te dni pa se deli posameznim družinam posebno škofovo pismo, ki opozarja na-ta izreden dogodek, in vabi vse člane družine, naj se udeležijo misijona.

Poseben ton celotni zadevi daje komisija za kraje srečanj. V tem je novost, kakor smo že omenili. Misijon ne bo potekel samo v cerkvi, temveč najprej in tudi po družinah. Več družin se bo redno zbiralo v stanovanju družine, ki bo pripravljena sprejeti skupino (15 do 20 udeležencev). Tu bo potekal razgovor z duhovnikom ali posebnim animatorjem, za katerega ni rečeno, da bo vedno ali samo duhovnik. Taka oblika zbiranja je možna le v mestu, kjer so veliki stanovanjski bloki. Neka župnija v sredini mesta ima že več let kar 14 takih krajev srečanja. Polagoma naj bi se to vpeljalo po vseh župnijah.

Za naše slovenske razmere bo to težje uresničljivo, za okolico skoro nemogoče, zato bodo kraji srečanja pri nas najbrž v naših župnijskih dvoranah.

ALI BO TO LAHKO IZVEDLJIVO?

Prva stvar: misijon ni odvisen samo od nas duhovnikov, nujno je potrebno angaziranje vseh naših sil: župnijskih svetov, raznih skupin po župnijah — skavtov in skavtinj, izobražencev, pevcev, vseh ljudi dobre volje. Misijon zahteva splošno mobilizacijo. Le na ta način bo izvedljiv. Te dni hodim okrog po župnijah, da obveščam, kako potekajo pripravljalska dela, kaj pričakujemo od vsakega posameznika in tudi da vidim, kaj se dela po župnijah. V resnici imamo v nekaterih župnijah tako agilne skupine, da je veselje z njimi. Neka gospa je izjavila: »Jaz sem v glav-

nem zelo zaposlena, toda gledala bom, da bom tiste dni prosta in da bom na razpolago za kakršnokoli pomoč.«

Le na tak način bo misijon izvedljiv.

KAKO BO POTEKALO DELO PO POSAMEZNIH ŽUPNIJAH

Značilnost misijona je, med drugim, tudi to, da poteka v župniji. Izogibali se bomo velikih skupnih manifestacij, ki niso pomembne in so stvar preteklosti. Misijon bo trajal dva tedna: v prvem tednu se bo še razvijalo srečanje po družinah in skupinah, v drugem tednu pa bo, kdor bo čutil, dopolnil to oznanjevanje z liturgičnimi dejanji in prejemanjem zakramentov (spoved, obhajilo, poroka...).

Duhovnik bo delal zaman, če ne bo imel v župniji posebne skupine. To smo takoj odločno poudarili in zahtevali od vsakega duhovnika ime župnijskega tajnika, oz. tajnice za misijon.

V ponedeljek, 18. t. m., je bilo srečanje vseh župnijskih tajnikov celotne škofije v semenišču. Srečanje je vodil škof Bellomi.

Poročilo o tem kdaj drugič.

KAJ PRIČAKUJEMO OD MISIJONA?

Jaz bi obrnil vprašanje. Torej ne, kaj pričakujemo, temveč, kakšen bo naš prispevek za uspeh misijona. Gotovo ne pričakujemo velikih sprememb, kakšnega spreobrnjenja ali velikih zunanjih uspehov. Samo Bog ve, kaj bomo dosegli, samo on vidi v notranjost človeka.

Želimo pa opozoriti sodobnega človeka, naj zabaja v cerkev ali ne, na duhovne verdnote, ki morajo biti vedno temelj našega družbenega življenja. Želimo opozoriti z raznimi pobudami na božjo besedo, ki nam jo Kristus še vedno označuje, skratka želimo približati človeka Bogu, da bo imel več poguma, več upanja, več smisla za življenje in ljubezen.

Dušan Jakomin

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

Priznanje msgr. Jurca

»Glas koncila« v številki z dne 17. aprila prinaša zelo dolg članek o zaslugah pokojnega msgr. Leopolda Jurca za njegovo delo v Istri, zlasti v hrvaškem delu te pokrajine. Popisuje njegovo življenjsko pot, prve težave s fašisti ob novi maši na Opčinah, potem njegovo plodno delo v Trvižu: »Govori, zapisuje vse v župnijsko kroniko, kupuje in širi hrvaško čtivo, ustanavlja stanovska društva, vsako nedeljo ima stanovske govore.«

Prefekt v Pulji poroča na ministrstvo v Rim takole: »Fanatični hrvaški iredentist. Svojo živahno nadarjenost in mladeniški žar, ki ne pozna utrujenosti in ne počitka, uporablja, da stalno ovira mirno poitalijančevanje tujerodnega prebivalstva. Njegova odstranitev je nujno potrebna.«

Poslal je spomenico o poučevanju krščanskega nauka v materinem jeziku tržaškemu in poročnemu škofu. Pisec članka pripominja, da je bilo besedilo spomenice pred več leti pripravljeno za tisk in izročeno nekemu zgodovinskemu društvu, a do danes spomenica še ni bila objavljena.

Zelo poudarja zasluge msgr. Jurca, da je Istru pripadla Jugoslaviji. Mednarodni komisiji so 19. junija 1946 predali on, Božo Milanović in Tomo Banko dokumentirano spomenico o stvarnem položaju v Istri. Članek je napisal Marijan Jelenič.

stili z molitvami. Jehove priče pa smatrajo vse to mačkovanje in ga niti ne kličejo za Gospoda.

SLOVO

Iz Jezusovih prilik sem spoznal, da je človeška duša neumrljiva. Nikoli ni govora, da bodo božji sovražniki uničeni, ampak da bodo kaznovani: jokali bodo in škripali z zobmi. Ni me prepričalo dejstvo, da bo šlo samo 144.000 ljudi v nebesa. Spoznal sem, da mora biti nepretrgana veriga posvečenih Gospodu od apostolov dalje do današnjih dni.

Nastajali so psihični problemi. Vse, v kar sem doslej veroval in skozi leta vztrajno branil, nenadoma ni bilo več verjetno. »Stražni stolp«, ki sem ga nekaj obdobja kot mogočno in nedotakljivo skalo, se mi je zdel seclaj grad na pesku, ki ga odplavlja morje.

Vlačil sem se okrog brez volje, končno so mi dali dopust iz zdravstvenih razlogov glede poučevanja. Umaknil sem se z vsemi častmi in konski nadzornik mi je napisal pohvalno pismo za dolgoletno iz-

Romarjem v Krko k sv. Emi

Vseh avtobusov je enajst. Odhod je vsod ob 6. uri zjutraj, vendar bodo avtobusi na mestu že četrte ure prej. Izjeme so za avtobuse št. 6, 7 in 8, kjer bo avtobus čakal že ob 5.30.

Avtobus št. 1 in 2: pred cerkvijo v Rojanu.

Avtobus št. 3 (Sv. Jakob, Skedenj, Salezijanci): pred cerkvijo pri Sv. Jakobu.

Avtobus št. 4 (Sv. Ivan): pred cerkvijo pri Sv. Ivanu.

Avtobus št. 5: Opčine, pri cerkvi, in Devin, sredi vasi.

Avtobus št. 6: Žavlje pri bencinski črpalki, Mačkolje na začetku vasi, Dolina na trgu in Boljuneč na trgu.

Avtobus št. 7: Domio, pri odcepu ceste proti Ricmanjem, Boršt, na začetku vasi, Ricmanje, na cesti nad vasjo, Katinara, nad mostom.

Avtobus št. 8: Bazovica, pri cerkvi.

Avtobus št. 9: Prosek, sredi vasi.

Avtobus št. 10: Nabrežina pri avtobusni postaji v bližini cerkve, Sv. Križ pri gostilni »pri Vereni«, pri občinski hiši.

Kronika iz Mačkolj

ZUPNIJSKO ŽIVLJENJE

Letošnje velikonočne praznike smo dostojno obhajali, za kar gre iskrena zahvala g. župniku Zarku Škrliju, ki si je prizadeval, da bi Gospodovo vstajenje doživeli čim globlje. Zato je bila organizirana tridnevna duhovna priprava na praznovanje: posebej je vodil srečanja z mladino, z možmi in z ženami ankaranski župnik g. Ivo Miklavc. Udeležba ni bila najboljša, a kdor se je srečanja udeležil, je gotovo odnesel dobre nauke za življenje.

Iz svetega tridnevnja velja poudariti, da je na veliki četrtek mladina opravila samostojno uro češčenja sv. R. Telesa. Na veliko soboto zvečer smo po vstajenjskih obredih in sv. maši opravili še vstajenjsko procesijo po vasi.

Naši birmanci, ki se pod župnikovim vodstvom pripravljajo na prejem akramenta Sv. Duha, so že skoraj na cilju. Birno bomo imeli v naši cerkvi v nedeljo 8. maja popoldne.

PROSVETNO-KULTURNE DEJAVNOSTI

V soboto 16. t. m. je bil koncert, namenjen v prvi vrsti mladim. Na povabilo PD Mačkolje je v srenjski hiši gostoval ansambel The Hard Knobs s celovečernim programom. Kdor je zmožen prenašati moč in ropot sodobne lahke glasbe, mora priznati, da so štirje člani ansambla kar dobro opravili svojo nalogo. Velja poudariti, da je obsegal sponored polovico njihovih originalnih skladb. Ker sta v ansamblu dva domačina (Niko Tul in Aleksij Jercov), je bil večer za nas toliko zanimivejši.

Prejšnji mesec so naši zbori opravili svoje običajne pomladne nastope na revijah. Otroci zborčice Slovenski šopek (tokrat jih je bilo le 13) so se na reviji Pesem mladih (27. mar.) kar dostojno predstavili. Mešani zbor PD Mačkolje in dekleški Slovenski šopek sta nastopila na reviji Primorska poje (prvi na Škofijah 19. mar., drugi v Pridvoru 20. mar.).

ODLOČITEV

Spoznal sem, da se moram končno odločiti, ker ne morem biti s telesom v jehovski organizaciji, s pametjo in srcem pa izven nje. Sklical sem starešine in jim povedal, da sem spoznal, da Družba »Stražnega stolpa« ni Kristusova Cerkev. Dal sem tudi uradno odповed.

Čez nekaj dni me obišče član skupnosti, da bi raziskoval o mojih morebitnih pogreških. Ob koncu navedenega pogovora mi je dejal: »Priznam, da si tudi meni na kak način pomagal. Toda če te odslej ne bom več pozdravljaj, se to ne bo zgodilo zato, ker mi je ukazal "Stražni stolp",

Avtobus št. 11: Novi sv. Anton in Marjina družba, na trgu Oberdan.

Priporočamo točnost. Pot je dolga, zato ne moremo čakati zamudnikov!

Rojan

Nova podružnica TKB. V petek 15. aprila je Tržaška kreditna banka odprla podružnico v Rojanu. Lokal je našla prav pred cerkvijo. Sedaj ima TKB poleg glavnega sedeža v središču mesta, ul. Filzi, še dve podružnici: prvo v Domju in drugo v Rojanu. Za slovenski del Rojana je med drugim razveseljivo, da se je nad lokalom pokazal velik dvojezičen napis.

Molitveno srečanje za poklice

Tržaška Duhovska zveza sporoča, da bo že napovedano molitveno srečanje za duhovne poklice, združeno z mašo v nedeljo 24. t. m. ob 16.30 v cerkvi Novega sv. Antona v Trstu. Vodil ga bo novogoriški župnik g. Gašper Rudolf. Zavoljo izredne važnosti tega srečanja, udeležbo najtopleje priporočamo, še posebej tistim, ki znajo ceniti zaklad vere in materne besede.

Zabeležimo tudi, da smo imeli v februarju nekaj uspešnih prireditev: Prešernovo proslavo s knjižnim sejemom (7. febr.) in gostovanje dramske skupine PD Standrež z veseloigro »Prebrisana vdova« (21. febr.). Tež zares sposobni igralski skupini dolgujemo Mačkoljani javno zahvalo za lepi in užitka polni nedeljski popoldan. Upamo, da nas še obiščejo in nam ponovno prinesejo vsaj toliko veselja kot tokrat. Obenem jim čestitamo in voščimo še veliko nadaljnjih uspehov.

Naše sedanje prosvetno delovanje gre v smeri Praznika češenj, ki bo letos zadnje nedeljo v maju.

Sožalje

Milano Giliču izreka iskreno sožalje ob smrti brata duhovnika Alojzija cerkveni pevski zbor Novega sv. Antona v Trstu.

MOLITEV JANEZA PAVLA II. ZA POKLICE

»Mati Cerkev, k tebi se obračamo. Nate, ki si s svojim "zgodí se" odprla vrata prisotnosti Kristusa v svetu, zgodovini in v dušah, ko si v poniznem molku in v popolni predanosti sprejela vabilo Najvišjega.

Daj, da bodo tudi danes mnogi fantje in dekleta znali prisluhniti vabečemu glasu tvojeja Sina: "Hodi za menoj!" Daj, da bodo imeli pogum zapustiti svoje družine, svoje službe, svoja zemeljska pričakovanja in iti za Kristusom po poti, ki jo je on začrtal.

Razprostri svojo materinsko roko nad misijonarje, razkropljene po vsem svetu, nad redovnike in redovnice, ki strežejo stari, bolnikom, invalidom in sirotam; nad vse, ki se trudijo s poučevanjem, nad člane svetnih ustanov, tihl kvas dobrih del; nad tiste, ki v klavzuri živijo iz vere in ljubezni ter molijo za rešenje sveta. Amen.«

ampak ker tega ne zaslužiš! Povedal mi je torej, da zaslužim njegov prezir.

Ko sem se vrnil nekega večera z dela, sem našel na mizi pismo. Sodni zbor me je klical pred družbeno sodišče. Ni moglo zapustiti Jehovih prič samo zato, ker z njimi več ne soglašate. Kdor odhaja, je zakrivil veliko izdajstvo. Po zakonih »Stražnega stolpa« je tak član zločinec. Nisem se predstavil na sodišču, vendar sem bil sojen v odsotnosti. Proti koncu meseca junija so me izgnali iz organizacije.

Na kratko, zares zelo na kratko — potrebnih bi bilo več knjig o vsej zadevi — sem opisal, ali sem vsaj skušal popisati, kdo so Jehove priče, kakšen je njihov svet. Nisem tega napisal iz zagrenjenosti, kajti samo Bog je sodnik in samo on plačuje ali obsoja. S tem pisanjem sem sklenil, da bi pomagal vsaj eni osebi, ki želi spoznati Jehove priče. Ko ji bodo odprli vrata, naj vstopi, da bo mogla pogledati onstran blestečega nasmeha odposlanca Brooklyna.

Priredi SZ

KONEC

Kako sem zašel med Jehove priče in kako sem se jih rešil

NAPREDOVANJE

MED JEHOVIMI PRIČAMI

Po krstu sem naglo napredoval. Čez eno leto so me imenovali za pomočnika blagajniku, dve leti kasneje pa za služabnika (neke vrste diakona) z nalogo, da sem nadzoroval biblične študije. Nadzorovati sem moral, da se ni zgubljal čas s tistimi, ki so že več mesecev proučevali z Jehovimi pričami Sveto pismo, a niso imeli namena, da bi postali člani in se dali krstiti.

Med vodniki te skupine ni bilo soglasja. Zapirali so se v zasebno sobo in živahno razpravljali. Odhajali so razburjeni. Eden izmed starih voditeljev je odstopil. Njegov odstop so sprejeli. Povabili so me, naj ga nadomestim. Leta 1980 je prišlo uradno imenovanje.

Po tem imenovanju sem bolje spoznal organizacijo, ker sem imel vpogled na področje uprave, ki je prikrito navadnim

članom. Slika ni bila tolažljiva. Večkrat sem bil član komisije, ki je raziskovala nerazumljive primere razuzdanosti med ljudmi, ki naj bi se odlikovali po izredni moralnosti. Spolnost je imela veliko žrtev med Jehovimi pričami.

Zelo me je užalilo, ko so me seznanili z osebami, ki so vso svojo mladost posvetili oznanjevanju jehovskega nauka, na stara leta pa morajo živeti od miloščine, ki jo prejema od nekaterih Jehovih prič. Preveč ljudi sem spoznal, ki so se v javnosti prijazno smejali, doma pa povzročali strašne prepire. Nekateri so mi telefonirali, da se nameravajo umoriti, kdo drug je obtoževal snaho, da ga pretepa, spet kdo drug mi je zaupal dejanja sadizma nad lastnim sinom.

Bil sem razočaran, ko sem spoznal, da nisem našel tistega, kar sem iskal. Poleg prej naštetih stvari sem leta 1985 doživljal duhovno krizo. Ko sem prebiral Sveto pismo, sem spoznal, da so imeli prvi kristjani drugačen odnos do Gospoda Jezusa Kristusa kakor Jehove priče. Gospoda Jezusa so klicali Boga in ga direktno ča-

Kriza jeklarske industrije

V evropski gospodarski skupnosti se proizvaja preveč jekla in železa. Takoj po vojni je bila potreba po jeklu in železu zelo velika, saj je bilo treba obnoviti porušeno evropsko gospodarstvo. Plavži so delali na vso moč. Sčasoma pa se je trg napolnil, posebno še zaradi tega, ker železo in jeklo vedno bolj izpodriva plastika. Poglejmo samo pri avtomobilih, koliko delov pri karoseriji je danes iz plastike, ki so bili nekoč iz pločevine. Dogaja se torej, da EGS proizvaja preveč jekla in železa. Vsled tega so se članice domenile, da znižajo proizvodnjo. Pri tem so prizadete vse članice EGS, tudi Italija. Tudi njej so namreč naložili, da mora znižati proizvodnjo. Tega se je vlada lotila in pripravila načrte za znižanje proizvodnje in za preusmeritev nekaterih železarn. S tem ukrepom so prizadeti posebno nekateri centri: Genova, Taranto, Bagnoli pri Neaplju in v Trstu škedenjske livarne.

Znižanje produkcije pomeni znižanje delovnih mest, pomeni brezposelnost. Od tod protesti sindikatov, protestne povorke delavcev, zaskrbljenost tudi Cerkve. Toda kaj storiti, če je jekla in železa preveč?

Nasproti svetu, ki zastruplja otroštvo, obožuje slo in uživanje ter daje vsakemu nižjemu poželenju božansko ime, si drzne Jezus postaviti neko skoraj nadčloveško zapoved čistosti in daje nedolžnosti neomejeno vrednost. (François Mauriac)

Šport

ODBOJKA

Under 15 - Dečki - deželni prvaki! Preteklo nedeljo so se odlično odrezali. Na deželnem prvenstvu, ki je bilo v telovadnici Olympie in ki so se ga udeležili prvaki vseh štirih pokrajin, so najprej pregazili prvaka iz Trsta z 2:0, nato pa so se v finalu pomerili z videmskim prvakom Rojalese in ga premagali z 2:0. V prvem setu je nasprotnik vodil s 14:4; tedaj pa so naši z vrsto učinkovitih servisov napredovali do 10:4 in izenačili pri 14:14. Uspešen napad je končno prinesel zmago 16:14. V drugem nizu so Videmčani znatno popustili in naši so jih zlahka nadvladali. Dečki, ki jih je že drugo leto vadił Metko Tušar (za to priložnost jih je s klopi vodil Dario Maraž), so tako ponovili uspeh iz lanskega leta, ko so postali deželni prvaki Under 14. Sedaj imajo pravico nastopa v meddeželni fazi.

Igrali so: Massimo Belloni, Dimitrij Brajnik, Damjan Dorn (kapetan), Simon Kosič, Saša Hlede, Marko Lutman, Janez Terpin, Robert Prinčič, Miloš Čotar, Jurij Hlede in Gianni Mannia.

Under 14 - Dečki. Premagali so ekipo »S. Luigi« z 2:1.

Under 14 - Deklice. Igrale so proti Mosi in izgubile z 1:2.

Prva divizija moški. Fantje so v Gradežu tesno izgubili z 2:3. Premajhna zavest do skupnosti — bilo jih je samo šest, torej brez vsake rezerve — je kriva, da so bili ob zmago.

Ekipa C2. Zmagovita pot proti C1 se nadaljuje. V soboto so v Trstu premagali »S. Sergio« s 3:1. Prav po nepotrebnem pa so zavoljo premajhne zbranosti zapravili en set. Odslej bo treba zelo paziti, da se kaj takega ne bo ponovilo, kajti tretjevrščeni Sacile, ki ima dve točki manj, čaka na vsak naš spodrsrljaj, upajoč, da nas premaga Vivil, ki je prvi na lestvici in doslej še nepremagan.

OBVESTILA

SKD »Hrast« iz Doberdoba vabi na celovečerni koncert istoimenskega mešanega pevskega zbora, ki bo v petek 22. aprila ob 20.30 v župnijski cerkvi v Doberdobi. Na sporedu so skladatelji: Čajkovski, Hubad, Pahor, Lavrenčič, Kernjak, Mokranjac in Mirk.

V občinski telovadnici v Sovodnjah bo v ponedeljek 25. aprila ob 18.30 govoril poslanec Gabriele Renzulli o zakonskem osnutku PSI o globalni zaščiti slovenske narodne skupnosti.

Na povabilo SSG - Trst gostuje v Kult. domu v Trstu Slovensko ljudsko gledališče - Celje z delom: Tennessee Williams: »Steklena menažerija« v režiji Marjana Bevka v četrtek 21. apr. ob 17. uri, red H in I; v petek 22. apr. ob 20.30 red A in D; v soboto 23. apr. ob 20.30 red B, E in F; v nedeljo 24. apr. ob 16. uri red C. in G.

DAROVI

Za Katoliški glas: N. N. 20.000; N. N. 15.000; Viktorija Kosmač Pruni, Trst 50.000 lir.

Za Katoliški dom: Vinko Levstik namesto cvetja na grob Mirola Gradnika 100.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: Olympia - I. ženska divizija v spomin na Chiarinega in Marijinega brata Jožeka 200.000; družina Becciu 50.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: Fani Korsič v spomin na Ivanko Planišček 30.000; N. N. 100.000; N. N. 100.000; N. N. 50.000; hčerki v spomin pok. Ivane Klanjšček vd. Planišček 100.000; Albert Škorjanc v spomin iste 50.000; Remigij Ciglič v spomin iste 50.000; Milka Mužič v spomin iste 40.000; Simon Komjanc - prispevek za novi pod na koru 280.000; nekatere žene 100.000; N. N. 100.000; birmanska botra namesto cvetja na grob pok. Karlince 100.000; Milka Mužič namesto cvetja na grob pok. Karlince Gravnar 50.000; družini Kovic in Zinderič v spomin pok. Viktorja Prašnika 40.000; N. N. ob zahvalni nedelji 100.000; N. N. v spomin pok. Zalke Hlede Komic 50.000; Lojze Mužič v spomin pok. Vladimira Gabrovec 50.000; N. N. v spomin pok. Ljubke Vogrič 20.000; N. N. v spomin pok. tete Zalke 50.000; N. N. 50.000; N. N. v spomin pok. Ljubke Vogrič 50.000; družina Masiero ob rojstvu vnukinje Debore 50.000; N. N. 100.000; N. N. 10.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu - namesto cvetja na grob oz. v spomin pok. Albina Hlede: sinovi, hčerka ter mama Hlede 500.000; brat Adrijan Hlede 200.000; člani ansambla Hlede 100.000; števerjanska sekcija Slovenske skupnosti 100.000; N. N. 100.000; N. N. 50.000; družina Hermana Srebrniča 100.000; teta Žinca in družina 50.000; družine Dorn Darko, Silvan, Rinaldo, Marko 200.000; družina Bajt 100.000; Veneranda in Bruno Stanič 50.000; družina Stanič in Bulfoni 100.000; družina Simona Komjanc 100.000; Rudi Pintar iz Gorice 50.000; Milka, Zdenko, Marko in Branko Terčič 100.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: sestra Jožefa namesto cvetja na grob Jožefa Tomažiča 200.000; nečakinji Marija in Ana v spomin pok. strica Jožefa Tomažiča 200.000; družini Florenin-Maraž v spomin pok. Ivane Klanjšček 50.000; nečaki Jožef, Vida, Cvetka in Elza v spomin pok. Jožefa Tomažiča 200.000; Klementina Humar 50.000; sekcija SSK - Števerjan 50.000; Alenka in Jožica Terčič 50.000; Tomi in Marica Klanjšček 50.000; Lidija in Dragica Klanjšček 100.000; družini Bolčina-Bratina v spomin na mamo Ireno Bolčina-Bratina 100.000 lir.

Za Sedejev dom: Sekcija SSK - Števerjan 100.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: osebje srednje šole »I. Trinko« - Gorica namesto cvetja na grob prof. Irene Bratina-Bolčina 260.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ricmanjih: Darinka Zafran, Ricmanje 50.000; M. B., Trst 100.000; Milka Felicjan, Ricmanje 70.000; Marija Kuret, Ricmanje 10.000; Evelina Pahor, Trst v spomin pok. Irene Bolčina 50.000 lir.

Za popravilo cerkve v Logu: Ernesta Dobrila, Pulje 25.000; Dina Dobrila, Pulje 25.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda pri Domju: A. K., Trst 10.000; N. N., Boljunec 20.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Vera in Rahela Zupančič 40.000; družina v baru 10.000; Milica, Mira in Karla Golob 30.000; Romana Vecchiet 5.000; Gina Cusina 10.000; Mara Posega 50.000; Mimi Kobal 50.000; Marčela Pahor 50.000 lir.

Namesto cvetja na grob Angela Lenardona: Aleksander Zerjal z družino 50.000, druž. Bizjak pa 10.000 lir.

Za cerkveni zbor pri Sv. Ivanu v Trstu: Erminija Zerjal z družino v spomin dragega očeta Angela Lenardona 50.000 lir.

Za dela v Marijinem domu v Rojanu: nečakinji Sonja in Nadja ob smrti tete Karle Pahor 100.000; Marija Ferluga ob krstu vnuka Matjaža 50.000 lir.

Za obnovo cerkve v Mačkoljah: Marička Tul 50.000; Jolanda Sturman 10.000; N. N. ob občuteni obletnici 100.000; več neimenovanih oseb 200.000; A. T. 150.000; druž. N. N. 100.000; Marija Stepančič v čast sv. Leopoldu 50.000 lir.

Za cerkev v Trebčah: Marija Sancin, Boljunec v spomin pok. Alberta Carli 20.000; druž. Cavicchioli, Konkonel v isti namen 15.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ospu: Marija Stepančič 100.000 lir.

Za Baragov sklad: N. N. 100.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Marija Stepančič 100.000 lir.

Za lačne po svetu: Viktorija Kosmač Pruni, Trst 50.000 lir.

Za misijone: druž. Vrtovec ob smrti očeta Angela 90.000; N. N., Trst 250.000 lir.

Za Sv. goro: N. N. 50.000; Ana Furlan 100.000; Viktorija Kosmač Pruni, Trst 50.000 lir.

PEVSKI ZBOR RUPA-PEČ prireja tradicionalni

Praznik frtalje

Nedelja 24. aprila

16.30 nastop otroških zborov iz Sovodenj in iz Rupe-Peči ter tekmovanje v cvrtju najbolje frtalje z bogatimi nagradami

19.30 zabava z ansambлом »Priatelj«

Ponedeljek 24. aprila

16.30 nastop zbora »Fantje iz treh vasi«, ženskega zbora iz Sovodenj in okteta »Jelovica« iz Škofje Loke

19.30 zabava z ansambлом »Priatelj«

Nedelja 1. maja

16.30 priložnostni govor dr. M. Špacapana, nastop dramske skupine PD Štandrež z veseloigro »Prebrisana vdova«

19.30 igra ansambel »Souvenir«.

Deloval bo dobro založen buffet z raznimi specialitetami na žaru, tipično frtaljo in domačim vinom.

Za gobavce v Indiji: Slava Brandolin 1.000.000 lir.

Za misijone: Viktorija Kosmač Pruni, Trst 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Radio Trst A

Sporod od 24. do 30. aprila 1988

Nedelja: 8.20 Koledarček. 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Ukradeni mesec«. 11.00 »In mirno tavalala bi moja Pepka«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Šport in prenosi z naših prirediteljev.

Ponedeljek: 8.20 Koledarček. 9.00 Za vsakogar nekaj. 10.15 Mladinski oder: »Pravljica o šolski tabli«. 11.30 V svetu mladih. 13.20 Gospodarski tednik. 14.10 Otroški kotiček: Glasbene pravljice. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 V svetu mladih. 17.00

Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Nediški zvon. 8.50 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Od prehrane do potrošništva. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Od prehrane do potrošništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Primorska poje. 18.00 D. Andžič: »Princip G.«. Drama.

Sreda: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Oddaja iz Kanalske doline. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Ženska in naš danes. 13.20 Pri-

morska poje. 14.10 Od Milj do Devina. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Ženska in naš danes. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »Absalomova pripoved«. Ob novem romanu A. Rebule.

Četrtek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Od Milj do Devina. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Svet, v katerem živimo. 14.10 Na goriškem valu. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Svet, v katerem živimo. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Primorska poje. 18.00 Spomini na Alberta Rejca.

Petek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Na goriškem valu. 9.00 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Umetnost in kultura. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: Pisani svet. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Umetnost in kultura. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Kulturni dogodki. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Teritorij. 14.10 Oddaja iz Rezijske. 15.00 Človek človeku... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 »In mirno tavalala bi moja Pepka«.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18% IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega dragega moža, očeta in deda

Jožefa Tomažiča (Pepeta)

se iskreno zahvaljujemo g. župniku Lazanju, g. Prinčiču, g. Karlu, organistu in pevskega zboru, darovalcem cvetja in v dobre namene ter vsem, ki so na katerikoli način počastili njegov spomin.

Števerjan, 20. aprila 1988

Svojci

BCTKB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE
TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

...odslej tudi
v Rojanu

SEDEŽ: Ulica Filzi 10 • TRST • Tel. 040/67001
AGENCIJA DOMJO: Domjo 227 • DOLINA • Tel. 040/831131
AGENCIJA ROJAN: Trg Tra i rivi 15/A • TRST • Tel. 040/411611